

Interjú Bandor Évával: Mindannyiunknak megvan a maga cseresznyéskertje

Április 15-én új bemutatóra kerül sor a Jókai Színházban. Martin Huba pozsonyi színművész, egyetemi oktató, rendező viszi színre Csehov legutolsó szindarabját, a Cseresznyés-

kertet. A hozzáértők szerint ez a szerző legtökéletesebb darabja, mintegy essenciája a többinek. Ez az állítás azzal is bizonyítható, hogy lépten-nyomon feltűnik benne egy-egy ismerős csehovi jellem, motívum, gesztus, megoldás,

szerepét, majd Tőkés Anna, Tolnay Klári, Ruttkai Éva, Törőcsik Mari, Igó Éva, Básti Juli, Kovács Adél, Udvaros Dorottya, Eszenyi Enikő, Tóth Ildikó követték a sorban.

Komáromban a Jászai Mari-díjas **Bandor Éva** formálja meg ezt az érzelmekben gazdag nőalakot. Valóban ilyen nehéz Ranyevszkaja szerepe? A válaszokat a művésznő fogalmazza meg.

— A szerep nehézségét pontosan az adja, hogy nagyon gyorsan változnak Ranyevszkaja érzelmei. Az egyik percben derűsen ábrándozva nézi a kertet, visszaréved a múltba, majd egy látvány hatására eszébe jut fia halála, ez felzaklatja, teljesen megváltozik, egészen más érzelmek kerítik hatalmukba. Hangulati kilengései rendkívül hullámzóak, sokszínű, érdekes, összetett személyiség.

• **Ebben a szerepben mindig a legrangosabb művészek léptek a színpadra. Nem nyomasztó ez a teher?** — Lehetne nyomasztó is, de ezen túl kell lépni! Meg kell oldani a feladatot, ahogy erőmből telik. Magam is láttam évekkor elelőtt Pozsonyban ezt a darabot Milka Vášáryovával a főszerepben, és bevallom, nagyon mély hatást gyakorolt rám. Pontosan emlékszem konkrét jelenségekre, megoldásokra, hanghordozásokra, hangulatokra. Minden

színész az önmagából építkezik, ettől lesz más minden Ranyevszkaja-megformálása. Ehhez nagymértékben járul még hozzá a rendezői elképzelés. Nagyon sok segítséget kapok a rendező úrtól, aki egy nagyon alapos, plasztikus képet festett nekem arról, hogyan szeretné ő viszontlátni a színpadon a cseresznyéskert olykor szerethető, máskor szánni való tulajdonosát.

• **Milyen színekből áll össze Ljubov Andrejevna jelleme?** — A legjellemzőbb a szélsőségségsége. Egyszerre gyermeki, tiszta, idealista, ugyanakkor ledér, léha nagyszony. Képtelen racionálisan gondolkodni, újra és újra rossz döntéseket hoz, nem tanul az elkövetett hibáiból. De nem mind ilyenek vagyunk-e? Ha elveszítjük a régi, megszokott életformánkat, nem könnyű szembenézni az újjal, főleg, ha ez nem ugyanolyan minőségű. Lopahin persze tudja, hogy mit kell tennie! Ő a racionális gondolkodó, a kalmárszelleme megtesztelője. Ők ketten a két szembenálló világ képviselői. Csehov mintha megérezte volna az új világ eljöveteletét, a forradalmat. Trofimov, az „örök diák” alakjában próbálta megformálni ennek az új világnak az emberét, aki tudja, hogy a régi életnek vége, ez be is következett, sőt, mondhatnánk, máig is tart!

• **Milyen érzelmeket szeretne**

kiváltani a nézőkből Ranyevszkaja megformálásával? — Az ő alakja megosztó. Aki felfedezi saját magában az ő jellemvonásait, szembesül önmagával — elfogadja. Akinek ellenszenves lesz — elítéli. A lényeg, hogy mindenkiben felébresszen valamilyen érzelmet. Akkor elértem a célomat.

Bandor Éva öltözékében már a fogason függ Ranyevszkaja néhány toalettje. Finom kelmeből, elegáns, nagyvilági, pompás darab valamennyi. A koronát egy remek, hófehér, széles karimájú kalap nyeri el.

Remekül áll Bandor Évának. Nézzék meg Önök is!

Gálfi Mária

Donataj XXI. évfolyam 75. szám, 4. oldal 2011. 4. 15.